

K tématu "Porta" bych i já rád přinesl několik postřehů.

Pro nás muzikanty po třicítce byla Porta, tak jako píše v minulém čísle Carmen, metou nejvyšší. Nebyl to totiž jen svátek muziky, ale díky své otevřenosti projevu ať už konferenciérů či hudebníků to byla i tribuna odporu proti režimu a dodnes mi není tak úplně jasné, jak to, že ji v tak poměrném poklidu tehdejší režim trpěl. Dnes je Porta jen jedním z mnoha festivalů a spoléhá ponejvíce na tradici, kterou však kdysi dávno budovali jiní. Co mne nejvíce na Portě zarazilo, a dá se říct, že otráвило, je její kostnatění a lpění na "tradiční trempské hudbě". Tedy, abych uvedl vše na pravou míru: systém soutěžení v krajích byl a je stále na slušné úrovni, setkávají se zde kapely různých stylů a žánrů. Místní porotci pak do Plzně posílají opravdu asi to nejlepší, co se na oblasti urodilo. V samotné Plzni však tyto kapely narazí na velmi omezený názor, že Porta je přece trampská záležitost a tak převážně folkové kapely, které již drahá léta hýbou svou rozmanitostí a masovostí všemi festivaly a přehlídkami se dozví, že vlastně nemají ve finále co pohledávat. Porty a další ocenění tak získávají kapely, jejichž výkony mnohdy nedosahují úrovně mnohých postoupivších skupin, ale hrají tu nejméně "závadnou" muziku, která se dá označit jako trempárna.

Domnívám se, že nejen problémy v organizaci a nejspíše nepříliš dobré pracovní vztahy ve štábu Porty povedou k úpadku festivalu. Pokud se totiž Porta přestane vyvíjet spolu s muzikou a stane se jen staromileckým setkáním ortodoxních trampů a stárnoucích muzikantů, je odsouzena k umírání. A je jen a jen na organizátorech, zda tyto smutné konce dopustí. Loňskou Trampskou (!) portu vyhrála v Ústí folkrocková kapela. Juppova Zahrada se vydala cestou otevřenosti všech příbuzných žánrů, můžete zde slyšet od Nedvěďů přes Druhou travu až třeba po Mišíka nebo Lojzo. A to je dobře.

Pestrost a kvalita. A diváci to jak vidno pochopili.